

ЧРЕЗ Административен съд – Варна (АдСВ)
Адм.дело № 4041 /2013г., ХХІХ състав
ДО Върховния административен съд
ЧАСТНА ЖАЛБА

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА

Седалище: гр. Варна, ЕИК по БУЛСТАТ: 176143308

представявано от Юлиан Чолаков, тел. 0888 491445

Адрес: бул.„Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

СРЕЩУ определение от 06.12.2013г. по адм. дело № 4041 /2013г.на АдСВ, ХХІХ състав

Уважаеми Върховни съдии,

С горепосоченото определение съдът е оставил скоропостижно без разглеждане жалбата ни срещу Заповед № 1008/09.04.2008 г. на кмета на Община Варна в частта по т.2, определяща заплащането на „такса дѡбър ден“ с мотив, че оспореният акт не е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1-4 от АПК и това обстоятелство било „процесуална пречка по см. на чл.159, т.1 от АПК за разглеждане на жа(л)бата по същество“.

Определението е неправилно и се обжалва на основание чл.209 т.3 във връзка с чл.236 от АПК поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост със следните аргументи:

1. Нарушен е чл.12 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК – не са обсъдени доводите в жалбата. В жалбата изрично е посочено, че за оспорването на заповедта на основание чл.146 т.1, 4 и 5 от АПК **разпоредбите на АПК са приложими на основание чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК**, тъй като с нея се засягат права и законни интереси на граждани и юридически лица. Обстоятелството, че определената в т.2 от заповедта „такса дѡбър ден“ засяга права и законни интереси на граждани и юридически лица е очевидно и не е оспорено нито от ответника, нито от съда.

2. Съдът необосновано е прекратил производството по оспорването на акт по чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК, позовавайки се на определението за индивидуален административен акт в чл.21, ал.1-4 от АПК, след като с разпореждане № 5654 от 26.11.2013г. е приел оспорената заповед за подзаконов нормативен акт и е постановил съобщаване на оспорването в „Държавен вестник“ на основание чл.188 от АПК.

3. Неотнoсим към допустимостта на оспорването на заповедта е мотивът на съда, че „Лице, на което са поискани документи в т.2 от Заповед № 1008/09.04.2008 г. на кмет на Община Варна, може да се защити по реда на обжалване на отказ за извършване на административна услуга, представляващ отказ да се издаде административен акт.“ Възможността всеки засегнат и негодуващ от паразитната „такса дѡбър ден“ субект да подаде жалба срещу отказ за извършване на поисканата от него конкретна административна услуга не определя недопустимост за обжалване на Заповед № 1008/09.04.2008г. Още повече, че административната услуга е необходима на субекта веднага, а не след няколкомесечно или 2-3 годишно обжалване.

4. От приложеното по делото решение №5 /11.01.2013г. по фирм. дело № 252 /2007г. на ОС – Варна е видно, че съгласно устава на жалбоподателя СОПА, както и на основание чл.120 ал.2 от Конституцията, СОПА може да обжалва всички административни актове, освен изрично посочените със закон.

Ето защо МОЛЯ да отмените оспореното определение и върнете делото за разглеждането на жалбата по същество.

Приложение: Препис от частната жалба.

Гр. Варна, 08.12.2013 г.

С уважение: /Юлиан Чолаков/